

31.051/II/PF

Ter zitting van 22 maart 2001, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het feit dat er, in het Brusselse Zuidstation, m.b.t. de Thalystrein, aan een Franstalige particulier uit Brussel een ticket en een reservering met eentalig Nederlandse vermeldingen werden uitgereikt.

*
* *

Uw voorganger werd terzake om inlichtingen gevraagd op 16 maart 1999.

Op 8 februari 2001 heeft uw kabinetschef het volgende meegedeeld:

"De verkoopsterminals van de NMBS zijn zodanig geprogrammeerd dat zij maximale garantie geven voor het respect van de taalwetgeving. Aldus is het in het ééntalig Nederlands of Franstalig gebied onmogelijk een anderstalig biljet af te leveren. Voor de stations gelegen in tweetalig gebied werkt de verkoper in zijn taal maar beschikt hij over een taaltoets om, naargelang de vraag in het Nederlands of het Frans gebeurde, het biljet in die taal af te leveren.

Zo noch het Nederlands, noch het Frans als aanvraagtaal gebruikt werd, wordt het biljet gedrukt in de taal van de verkoper.

Hierbij is een menselijke vergissing onmogelijk uit te sluiten waarbij uiteraard, bij vaststelling van de vergissing door de klant, de verkoper een nieuw biljet zal afleveren. Op te merken valt dat het nazicht van de juistheid van het biljet door de klant bij de aankoop een wettelijke verplichting is."

*
* *

Het taalgebruik binnen de internationale dienst van de Europese spoorwegnetten is geregeld door de overeenkomst betreffende het internationaal spoorvervoer (COTIF) van 9 mei 1980, goedgekeurd door de wet van 25 april 1983 (BS 7 september 1983).

Volgens de CIV, die uniforme regels vaststelt voor de internationale overeenkomsten inzake

vervoer van reizigers en bagage, en die kracht van wet heeft, moet de reiziger nagaan of het hem uitgereikte vervoerbewijs wel strookt met wat hij heeft gevraagd.

Het bewuste vervoerbewijs werd uitgereikt door een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, namelijk het Zuidstation. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT zijn vervoerbewijzen getuigschriften in de betekenis van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Krachtens artikel 20, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans naar gelang van de wens van de belanghebbende.

De Franstalige particulier had de documenten dus in het Frans moeten krijgen aan het loket van het Brusselse station waar hij zich heeft aangediend.

In de mate dat de klant niet zou hebben gecontroleerd of het vervoerbiljet dat voor hem was bestemd wel degelijk overeenstemde met wat hij had gevraagd, acht de VCT de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de heer [...], gedelegeerd bestuurder van de NMBS, en aan de klager.

Met bijzondere hoogachting.

De voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS